

czwartek, 24.07.2025

Zbiór wierszy s. Ireny Krentorz FMM "tak się Pana kocha można też i ludzi..."

Szaleję z radości
że kocham przyjaźnie
bo tyle dobroci
aż sercu za ciasno
(...) jak Panie dziękować
jak wdzięczność wysłowić

- słowa te mówią o tym, jak wiele w tych utworach kobiecej uczuciowości, ale jeszcze więcej chrześcijańskiego zawierzenia, całkowitego oddania, a przede wszystkim podziękowania Bogu za wszystko.

Cechą charakterystyczną tego tomiku jest niezwykła prostota, ale prostota zawierająca ogrom treści i ponadczasowego przesłania. Autorka odsłania świat wartości, jego wielkie bogactwo, stosując jakże ascetyczną formę utworów i wyrażając myśli tak niewieloma słowami. Już same tytuły wierszy wskazują na postawę siostry Ireny wobec cywilizacyjnego zgiełku końca XX wieku. "Cisza,... odnowa,... milczenie,... wolność..." - to właśnie to, czego brakuje współczesnym ludziom. Ich życie to często zwykła egzystencja; życie autorki tomiku - to celebrowanie świata, którą odkrywa się z każdym kolejnym wersem.

Urszula Strzelczyk

1.

"Gdy bowiem nie umiemy się modlić" (Rz 8,26)

Panie

o radość oczom
przeciwną losowi
proste spojrzenie
silniejsze od życia
skrytą samotność
w Twojej Miłości
wierzącą w Tę:
ABBA!
kiedy moje staje...

2.

"W dziękowaniu Tobie trzeba wyprzedzać słońce" (Mdr 16,28a)

Wrażenia

Kocham jak piękno
dni ludzi modlitwę
czas dany na życie
jak nadzieja łaski
co wciąż niestrudzenie
przetwarzany w dobro
przynosi zmęczenie
tak słuszne jak szczęście
Tyle pulsowania
trosk i ulgi życia
i wdzięczności Panu
za dyżury życia.

3.

"Przy Twoich ołtarzach Panie" (Ps 84,4)

Marzenia

Może by kiedyś
tak napisać ciszę
zapachu ziół
i stojącą jezior
może też tę
co garściami płatki
sypie hojna wdziękiem
przez niektóre kwiatki
A może by raz
opowiedzieć ptaszki
co kiedyś we mgle
pomyliły strony
czekaniem na słońce
opóźniły koncert
aż dniem zaskoczone
ciszę przegapiły
I też jeszcze te
co nocami maja
wcale spać nie mogły
i solo śpiewały

Komu? Wszystkie Tobie!
z największą godnością
Autorowi wiosny
tak by echa niesły
I koniecznie pszczołki
zorganizowane
w dni nawału kwiatów
wiśni bzu jabłoni
przystających gapiów
jak grającą czapką
nakryły zabawnie
- pachniała ciepłutko
Panie kiedy spocząć
odejść w sen czy pracę
gdy aż żal pominąć
czym wybucha ziemia
obciążone drzewa
aż zielenią ciasno
tak cudnieś wymyślił
staje słowo... miasto...

4.

"Ku wolności wyswobodził nas Chrystus" (Ga 5,1a)

Ku Panu

Szaleję z radości
że kocham przyjaźnie
bo tyle dobroci
aż sercu za ciasno
i wymilczeć trudno
i nic nie przemija
jeno odkrywanie
stojącego TERAŻ
a zdumienie treścią
ogrzewa jak słońce
nawet to bez lata
nieśmiało zza śniegów
jak Panie dziękować

jak wdzięczność wystawić
gdy w prawach tej siły
NOWOŚĆ życia świeża

5.

"nikt mnie z Twej ręki nie wyrwie" (Job 10,7b)

Panie

Daj mi Cię ukochać
jak się kocha kwiaty
spokojnym tęsknieniem
na ciepłutkiej ciszy
Daj chwycić się Ciebie
z ziemi ku Twym niebom
aż po brzeg pewności
przeważony Tobą.

6.

"Obyś mi dał słowo odpowiednie do myśli i myślenie godne tego co mi dano" (por. Mdr 6,15)

Drżenia

Gdybym
mi biada
nie pisała Ciebie
Twojego Piękną
i kształtów Bliskości
połóż pion ołówka
wysusz upływ serca
myśli przy cebulkach
nisko ścinaj łaską
i nie pozwól istnieć
chybionymi więzy
w imię pobłędzenia
dar czasu przetwarzać
strzeż jak Swej żrenicy
nie wódz w pokuszenie
nawlekaj gdy trzeba

na haki Twej Męki.

7.

"Czego nie uczyniliście jednemu z tych Najmniejszych, tegoście i Mnie nie uczynili"(Mt 25,45)

Niechciane

jak z foremki śliczne
malutkie bezradne
"Smuteczki" "Iskierki"
"Chlebusie" "Papierki"
kochane jak świat
inny od naszego
czyste jak prą miłość
już zepchnięta z niego
Misjonują krzycząc:
musi być kochana!
Nie wątpię...
chcesz nie chcesz
żebrzesz na kolanach.

8.

"Wiemy też, że Bóg z tymi, którzy Go miłują, współdziała we wszystkim dla ich dobra, z tymi, którzy są powołani według [Jego] zamiaru" (Rz 8,28)

Jest

i zstępujesz Panie
na nasze wysiłki
co tak wiele czasu
wyczekują wzrostu
zadziwiasz zdumiewasz
i znowu
odchodzisz
a my pchnięci łaską
na nowo ruszamy
dzięki za Obecność

Czuwanie i Znaki

Bezpieczeństwo Mocy

Tym co nic nie znaczą
dzięki że wciąż jedno
powtarzasz niezmiennie
że miłować starczy
i że kochasz prawdę

(Dzień Chorych 1993)

9.

"I nikt nie może przeszkodzić, gdy spieszysz z pomocą" (Syr 39,18)

Dobry Pasterz

Gdy kiedyś Pan Bóg
przechodził gruzami
znalazł czego pragnął
(szczęśliwy zmęczeniem)
zapadniętą radość
niedopałki życia
i bolącą miłość
bo nie mogła zgasnąć
Wtedy jakby wstrząsem
z krzyżowej pozycji
zawołał pytaniem
co raziło życiem:
"A gdyby tak Mnie
przystało się kochać
i być ci Miłością
nie chciało się więcej?"

... Przepraszam Jezu...
przepraszam... już wracam
na swoje miejsce...
widzę... przypomniałeś...

10.

"Pan Jahwe Mnie wspomaga, dlatego jestem nieczuły na obelgi, dlatego uczyniłem twarz moją jak głaz i wiem, że wstydu nie doznam." (Iz 50,7)

Wolność

Niech nie gaśnie godność

co prosto w twarz życiu

patrzy wciąż powstaje

spod chybionych mocy

Niech broni małości

milczeniom wydanej

i odwagą oczu

o Prawdzie skanduje

że Niezmienna Warta

nie do zdercia śmiercią

najgodniejsza czoła

wróconego żalem

niech budzi się miłość

ku śladów tworzeniu

że istnieją prawa

najskrytsze

ku Niemu.

11.

"Przyszło do swej własności, a swoi Go nie przyjęli"(J 1,11)

Nie

- pożegnani

którzy tylko

aby być...

należać

cieniem mogli

- odprawieni

a wierzyli

w przyjaźń

dom

i ludzkie serca

- tak kochali

tyle czasu

wspólnych spraw

powiązań

zwierzeń

- cena Prawdy áXX

znów

bez złudzeń

w przestrzeń Boga

wyruszyli

(co nigdy jak człowiek

pomylił... nie wiedział...)

"Widok wschodzącego słońca mówi [nam], że jest czymś najbardziej godnym podziwu, dziełem Najwyższego." (Syr 43,2)

12.

Za parku

Gdy ruszyła o świcie

procesja poranka

wywyższano słońce

na znak Eucharystii

a ptaszki jak dzwonki

szalały świątecznie

pobudziły fiolety

przylaszczki i... ziemię

i dzień cudny stanął

wypełnił dziedziniec

czy to wciąż za mało

by z wdzięcznością wybiec?

13.

"Ku świętym, którzy są na Jego ziemi, wzbudził On we mnie miłość przedziwną!" (Ps 16 (15),3)

Spod milczenia

Przekonuje gdy tworzy

dobro radość nowe

raduje istnieniem wracającym

bez odejść

i kocha posłana

zachwytem nad Sprawcą

co sprasza na gody
odzianych przyjaźnią
Nawet nie potrzeba
By wiedziały Serca
Jej mocą objęte
- starczy...
Źródło Święte.

14.

"dusza moja pragnie Ciebie Boże " (Ps 42,2)

Susza

Źeby choć raz
tak zapragnąć sercem
aż do jego Spękań
w ślad ziemi za deszczem
tak zatęsknić w Niebo
z najskuszniejszych głębin
samotności głodu
wolności korzeni
Źeby się uchwycić
Wartości stojących
by przeważał we mnie
Zmartwychwstaniem
Słońce.

15.

"Przecież dzień Jahwe jest ciemnością, a nie światłem, mrokiem, a nie ma w nim jasności?" (Am 5,20)

Pragnę

O drożność myśleniu
i odpływ tworzeniu
moc w nieistnieniu
pojemność milczeniu...
wznoszę skrawkiem bólu
co gaśnie skąsany
od łez wysuszony

bezmyśłem skazany...

16.

"nikt mnie z Twej ręki nie wyrwie" (Job 10,7b)

Żywioły

Jak bluszcz zakochany
w korze starej lipy
każdym centymetrem
szczelnie powpinany
tak należę życiu
eksploduję wszędzie
i wiem te przycięcia
w samym środku pędów
słuszne... czy niesłuszne...?
niech pięknieje piękno..

17.

„Nikt mi go nie zabiera, lecz Ja Sam od Siebie je oddaję.” (J.10,18a)

Przed mszą św.

Panie...
z niepokojem
o wążącą Ciszę
słuch Twych słów przed śmiercią
smak Potrawy z Chleba
i obecność myśli
w ciężkiej Tajemnicy
by była Posiłkiem
Mocą na zmagania
wrażeniem Spotkania
co wybudza Paschą
posyła w codzienność
by stwarzać jak miłość

18.

„Albowiem łatwą jest rzeczą w oczach Pana natychmiast i niespodziewanie wzbogacić ubogiego.” (Syr 11,21)

Uprzywilejowanie

Adwentowy Jezu
zaskoczyłeś przyjściem
w 10 dni za wcześnie...
Spełniłeś oczekiwania
sprzed Adwentu żywe
dzięki...nie myślałam...

A Ty najłagodniej
mimo dat przepisów
Jesteś wiesz czuwaniem
Czuję się niesłusznie
za tamto... i Dzisiaj...
od nich... i Twe Panie...

19.

"a wy, coście przyłgnęli do Pana, naszego Boga, dzisiaj wszyscy żyjecie." (Pwt 4,4)

Od Zmartwychwstania

zatrzymania ciszy
łaski współczłowieka
i słuchu miłości
poznania Ran Żywych
po dziś nie zbliżnionych
lekarstwem przemijań
otwartych ku zdrowiu
aż się skończą ludzie
relacji przymierza
z Ożywionym w Krzyżu
co w promieniach Męki
niemiłość rozpuszcza
tej Mocy co z cudu
aż do cudu silna
spulchnia obcość grobu
zeń dobywa kwiaty.

20.

"Nasza bogiem ojczyzna jest w niebie" (Flp 3,20)

Odprowadzenie

Czytam...

czas rozstań

zwiastuj ą twe oczy...

wiem... pożegnanie

stanie między nami...

nie...

niech tak nie znaczy

że miłość zostawię

którą zawsze byłeś

mojej nieporadnej.

Widzę wspólne Niebo

żyjącej Komunii

mimo trudnych

poznań

zastojów

niemocy...

nadal

miejsca spotkań

u stałego Mistrza

co z Białego Chleba

milczy, że

Zmartwychwstał...

21.

"Błogosławieni jesteście, gdy [ludzie] wam urągają i prześladują was, i gdy z mego powodu mówią kłamliwie wszystko złe na was." (Mt 5 11)

Cisza

By nie była głucha

ciężka jak zamknięcie

nie zmieszczona w sercu

pękającym z bólu
Aby była Treścią
pokojem wśród znaków
celebracją życia
ośnieniem z czasu...

22.

"Nikt mnie z Twojej ręki nie wyrwie" (Job 10,7b)

Milczenie

By nie było głuche
zapadłe bezmyślne
a takie świadome
wycytane z kwiatka
by tworzyło piękno
z najtrudniejszych treści
chciało nim obdarzać
Tych co nie wiedzieli
że boli że depczą
potrącając łamią...
by chciało odrastać
jak spojrzenie bratka.

23.

"I nic nie jest dla Niego dziwne" (Syr 39,20)

Droga do pracy

Gdy rankiem wybiegam
do Domu Łtebraków
odprowadzasz wschodem
posyłasz jak z Dłoni
śpieszę po promieniach
ufna Twojej mocy
już kukółka - wróżka
zabawia wierzących
Dzieciotł jak szef stacji
w czerwonej czapeczce

ważny
bo stukaniem
daje ostrzeżenia
jaskółki leciutko
oczkami po ziemi
nadzieję zwiastują
deszczowych dopełnień
Gdy wracam
znów niebo nakryte
światłami
co jak serweta
uroczysta w domu
celebruję ciszę
zaszczyt należenia
Tajemnice Boga
i trudy milczenia

24.

"Kogo prócz Ciebie mam w niebie? Gdy jestem z Tobą, nie cieszy mnie ziemia" Ps 73(72),25

Siostrze

Kiedy Pan zatrzymał czas Twym odchodzeniem,
co jak zastój bólu w sercach nam utkwilo &××
&××Ty z naręczem dobra i w stanie miłości
jak kłos pełen ziarna skłoniłaś się przed Nim.
Dziękujemy Siostro,
że Twa Śmierć i Łtęcie są dziś w naszych dłoniach
przedmiotem wdzięczności, że Tobą dziś Ojcu
zanosimy dzięki...
choć ły jakby przeczą...

25.

"Albowiem miłość Chrystusa przynagła nas" (2Kor5,14a)

Tak troszeczkę

Bo nie mówi wprost
zwykle nie na temat
czytelna wybranym
między wersetami

brzemienna milczeniem
wciąż świeża tworzeniem
chronicznymi rany
pозnaczone Panu
i nijak ją chronić
nasyć wypełnić
nieskończenie głodna
aż stanie mijanie.

26.

"Miłość ukryta wiele błędów"(Prz 10,12)

Czuwający

Nie dotykaj milczenia
które jeszcze boli
by nie przemówiło
jak nie mówią kwiaty
Nie odkrywaj zranień
brutalnie na żywo
przyzwól czas gojenia
prawo ciszy cienia
Nawet gdyś zawinił
zostaw kochaj z dala
spokojnie
bo miłość
zawsze On ocala.

27.

"Zbliżcie się do mnie, wy, którym brak wykształcenia i zatrzymajcie się w domu nauki" (Syr51,23)

Mądrość

Kwiatom zawdzięczam
odradzanie życia
siłę korzeni
i służenie pięknem
milczenie wśród zdeptań
ominięć i chłódów
tajemnicę trwania

cierpliwej miłości.

28.

Tak więc trwają wiara, nadzieja, miłość âte trzy:
z nich zaś największa jest miłość. " (I Kor 13, 13

Gdyby tak warunki
miłość postawiła
zgasłaby jak knotek
wśród zimnych nagrobków
a w niej nie potrzeba
rozumieć ni pytać
starczy ją miłować
i wierzyć w zwycięstwa
tak się Pana kocha
można też i ludzi
trzeba wręcz bo giną
spod smutków ich budzić
oświetlać jej blaskiem
ogrzewać pokojem
przypominać ciszą
radować tworzeniem
a koroną każdej
w Komunii gościna
mimo rozstań milceń
łatek przebaczenia.

29.

"Kogo mam posłać? Kto by nam poszedł?" (Iz 6,8)

Zagadka

Użył kiedyś Pan
latarki z księżycą
i pytał subtelnie
w aksamitach nocy:
kto wśród stworzeń gotów
âtak na ochotnika â
kochać ludzką miłość

w sercach
gdy zanika
przyjąć jako ogień
być w jej stanie łaską
wydać serce mękom
większym
od ludzkiego?

30.

"Oddajcie więc Cezarowi to, co należy do Cezara, a Bogu to, co należy do Boga" (Mk 12,17)

Hołd

Margaretki i kłosa
we wdzięcznym pokłonie
świadome przyjęcia
korzeniami w glebę
aśodsypały ziemi
dar pyłków cichutko
urok zaś i zapach
zwróciły ku Niebu
zżyte z darem życia
harmonijnie wiedzą
Komu i co milczą
służą i należą.

31.

„Jest bowiem w niej duch rozumny, święty,

jedyny, wieloraki, subtelny,
rączy, przenikliwy, nieskalany,
jasny, niecierpieliwy, miłujący dobro,
bystry, niepowstrzymany, dobroczynny, ludzki,
trwały, niezawodny, beztroski,
wszechmogący i wszystkowiedzący
przenikający wszelkie duchy
rozumne, czyste i najsubtelniejsze.
Mądrość bowiem jest ruchliwsza od wszelkiego ruchu
i przez wszystko przechodzi, i przenika dzięki swej czystości.

Jest bowiem tchnieniem mocy Bożej
i przezystym wpływem chwały Wszechmocnego,
dlatego nic skażonego do niej nie przylgnie.
Jest odbłaskiem wieczystej światłości,
zwierciadłem bez skazy działania Boga,
obrazem Jego dobroci.
Jedna jest, a wszystko może,
pozostając sobą, wszystko odnawia,
a przez pokolenia zstępując w dusze święte,
wzbudza przyjaciół Bożych i proroków.
Bóg bowiem miłuje tylko tego,
kto przebywa z Mądrością.
Bo ona piękniejsza niż słońce i wszelki gwiazdozbiór.
Porównana ze światłością ~~â~~uzyska pierwszeństwo,
po tamtej bowiem nastaje noc,
a Mądrości zło nieprzemogę."(Mdr 7,22-30)

32.

CREDO

Obstaję że nikt nie wymyślił mi Ciebie
i nie był w stanie przenigdy przewidzieć
cieniem wyobraźni próbować Cię stworzyć
czy nadać choć jeden z kształtów Twej Miłości
Wierzę Łteś mi przyszedł nieśmiało jak Łtebrak
przymuszony siłą miłości bez granic
i pragnąc jej wiele żłobisz we mnie ranki
na sercu kamiennym by Ogniem stawało
wierzę Łteś Najwyższy Pięknem i Przyjaźnią
a zdany Jak Dziecko... totalnie...
czy mało...?

33.

"Panie, abym przejrzał" (Łk 18,41)

Od nowa

Tak zdają się chwile
wiązane miłością

jak ściegi mereszki
podobne w różnicach
a każdy inaczej
spina wiązki czasu
niczym... sen... refreny
w coraz inne piękno.

34.

"Oszczędzasz wszystko, bo to wszystko Twoje, Panie, miłośniku życia!" (Mdr 11,26)

Odnowa

Nie nadążam chłonąć
Ciebie w niespodziankach
którymi rozpulchniasz
pokłady zastoju
dziękuję za wiosnę
co razila życiem
ocaliła radość
i strużki serdeczne

35.

„Pan mnie wspomaga, dlatego jestem nieczuły na obelgi...” (Iz 50,7)

Zbawianie

Są takie rany
zbyt nagle zadane
głębokie białe
bez czucia bólu
tak dziwnie
ludzkim słowem
wykonane
jak gdyby w szoku
nie krwawią...zastane
Najtrudniej gdy czas
niesie osvajanie
nic to... dzięki drżące
wstaw mnie
w krzyż mój

Panie.

36.

"a Inny cię opasze i poprowadzi dokąd nie chcesz"(J 21,18)

Misja

Właśnie że nie
bo kiedy się kocha
to najwięcej boli
że nie kochać trudniej
nawet gdy już nie chcę
odchodzę nie mogę
Pan nie zwalnia więzów
zanurza niezmiennie
w najtrudniejsze serce
by tyle raniło
aż pozna że Miłość.

37.

"Jeżeli to możliwe i o ile to od was zależy, żyjcie w zgodzie ze wszystkimi ludźmi" (Rz 12,18)

Wyjaśnienie

pozdrawiam
modlitwą
nieobecność
ciszę
odległość co wzięła
śmiech na smutnej
twarzy
pozdrawiam
miłością
której nie chcesz
słyszeć
Jezus prosił...
wybacz...
nie wyszło inaczej...
nic to
że od zawsze

ukradkiem
bliskością
sercem przymuszonym
nie na serio
wszystko
zawsze z za Jezusa
nieśmiało
niepewnie
przebacz...
On to prosił...
co dzień
i niezmiennie...

38.

"Panie, ile razy mam przebaczać... czy aż siedem... Jezus mu odrzekł:
Nie mówę ci, że aż siedem razy, lecz aż siedemdziesiąt siedem razy" (Mt 18,21-22)

Oto jestem Panie

z Taboru przyjaźni
jak zejść na doliny
gdy nawet strącenia

nie gaszą płomieni
jak miłość krzyżować
by nie dotykała
jak niemiłość kochać
skoro nie wiedziała
Dzięki
tyle rozbić
o Ścianę Miłości
wierzę w sens bezsensów
znany Twej Mądrości.

39.

"Pokochaj jeszcze raz" (Oz 3,1)

Siostro

Zdało się
iż wszystkie
spełniłam życzenia

jednak nie dziękujesz
wznosisz wymagania
próbujesz...
ja wierzę
czynisz mi co nie wiesz
ale jednej rzeczy
zabronić nie możesz
kochać Ciebie sercem
nic, że skrzyżowanym
owszem âwiele boli
dlatego...
że miłość
Ty pamiętaj Panie
ile razy nie chcę
odchodzę zwieszona
tyle razy
pragnę
jak chcesz
za co
konasz.